

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/739/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411224009
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4411224009.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s. so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti odporcovi: J. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom V., J. A. XXXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Mgr. Dášou Šuminovou, zamestnankyňou Okresného súdu Nové Zámky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326 923, zastúpený Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 40 260 194, o zaplatenie 348,95 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. mája 2014 č. k. 17C/18/2014-143, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 279,95 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 279,95 eura od 15. 10. 2010 do zaplatenia a trovy konania vo výške 20,50 eura do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti o zaplatenie 69 eur spolu s úrokom z omeškania zastavil a navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania voči vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ustanoveniami 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj vykonaným dokazovaním, na základe ktorého dospel k záveru, že medzi účastníkmi došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pripojení v znení dodatku podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. Na jej základe odporca nezaplatil navrhovateľovi za poskytnuté služby v celkovej výške 148,95 eura. Okrem toho zdôraznil, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o pripojení v znení dodatku bolo potrebné posudzovať ako vzťah spotrebiteľský. Navrhovateľ ako mobilný operátor, poskytujúci telekomunikačné služby, si v predsúdnej upomienke adresovanej odporcovi uplatnil okrem nároku na zaplatenie poskytnutých telekomunikačných služieb aj nárok na zmluvnú pokutu vo výške 200 eur, dojednanú v dodatku k zmluve o pripojení. Dojednanou zmluvnou pokutou obsiahnutou aj v dodatku k zmluve o pripojení sa zaoberal Krajský súd v Prešove, ktorý svojim rozsudkom sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24. 04. 2012 označil dohodnutú výšku zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo zároveň znamenalo, že podľa § 53a Občianskeho zákonníka navrhovateľ ako dodávateľ bol povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách s rovnakými spotrebiteľmi. Uvedenú skutočnosť si navrhovateľ zjavne uvedomil, a preto sa v súdnom konaní nedomáhal zaplatenia zmluvnej pokuty, ale požiadal o zmenu návrhu a uplatnil si nárok na náhradu škody, predstavujúci rozdiel medzi predajnými cenami a akciovými cenami jednotlivých telekomunikačných zariadení a v zostávajúcej časti zobral svoj návrh späť. Akciová cena telekomunikačného zariadenia špecifikovaného vyššie bola viazaná na plnenie si svojich povinností odporcom, predovšetkým na riadne a včasné platenie faktúr za poskytované telekomunikačné služby. Odporca však týmto spôsobom nepostupoval, a preto v dôsledku porušenia svojich povinností mu

vznikla povinnosť doplatiť navrhovateľovi rozdiel medzi skutočnou predajnou cenou a akciovou cenou označených telekomunikačných zariadení, čo znamená celkovo 131 eur (150 eur - 19 eur). Záverom súd konštatoval, že odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi celkovo 279,95 eura istiny, ktorá pozostávala z neuhradených poskytnutých telekomunikačných služieb vo výške 148,95 eura a z doplatenia predajnej ceny mobilného telefónu v celkovej výške 131 eur. S poukazom na § 96 ods. 1 OSP a skutočnosť, že navrhovateľ zobral návrh späť v časti o zaplatenie 69 eur spolu s úrokom z omeškania, konanie v tejto časti zastavil a v zmysle § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevrátil navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 4 eur. Poslednými výrokmi rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania, pozostávajúcich zo súdneho poplatku za návrh vo výške 20,50 eura a vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu mu žiadnu náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu, namietajúc, že neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, k čomu sa už vyjadrila početná judikatúra vrátane Súdneho dvora EÚ. Mal za to, že v súdnej veci navrhovateľ pôvodne žiadal zmluvnú pokutu, ktorú čiastočným späťvzatím návrhu modifikoval do nároku na náhradu škody. Prvostupňový súd tento právny úkon akceptoval, pričom vôbec nezohľadnil a neaplikoval ustanovenia § 53 ods. 1, 5, § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj nevenoval pozornosť preskúmvaniu nároku navrhovateľa z pohľadu § 420 Občianskeho zákonníka, teda predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu. Bol toho názoru, že v prvom rade navrhovateľ porušil zákon a to ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. veta tretia. Zdôraznil, že navrhovateľ vytvára len zdanie predávania telekomunikačného zariadenia samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb, čo predstavuje svojou podstatou nekalú obchodnú praktiku. Aj keby bola jeho úvaha nesprávna a záväzky by boli platné, nemohla by škoda predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou, pretože by išlo opäť len o paušalizovanú náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nijakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil, a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Okrem toho namietal, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť škoda na telekomunikačnom zariadení, nakoľko už nebol jeho vlastníkom, a preto mal za to, že neboli naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Rovnako vytýkal, že navrhovateľ spojil do návrhu dva skutkovo a právne samostatné nároky. S poukazom na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/73/2013 zo dňa 03. 07. 2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/182/2013 zo dňa 23. 10. 2013 bol toho názoru, že vedľajší účastník na strane odporcu má v konaní voči navrhovateľovi v časti, v ktorej namietal porušenie práv spotrebiteľa, nárok na náhradu trov konania. S poukazom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Záverom si uplatnil aj trovy konania vrátane odvolacieho konania.

Dňa 18. 02. 2015 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie opatrovníčky odporcu, ktorá na dopyt odvolacieho súdu oznámila, že nesúhlasí s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a posudzujúc, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, dospel k záveru, že odvolanie je potrebné podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odmietnuť ako podané osobou, ktorá nie je na podanie odvolania oprávnená.

Podľa § 93 ods. 1 OSP, ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky 10a) k ustanoveniu § 93 ods. 2 OSP osobitným predpisom je napríklad aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 201 ods. 1 OSP, účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

V odvolacom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada, ktorá znamená, že odvolacie konanie môže byť začaté len na návrh. Podanie odvolania je procesným úkonom účastníka konania. Kto je účastníkom konania vymedzuje Občiansky súdny poriadok v § 90 a 94. V danom prípade účastníkom konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný). Po podaní odvolania inou ako oprávnenou osobou je povinnosťou odvolacieho súdu odmietnuť odvolanie v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) OSP.

Podľa § 93 ods. 6 OSP v znení účinnom od 01. 01. 2015, vedľajší účastník môže podať odvolanie alebo dovolanie, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V ostatných prípadoch môže vedľajší účastník podať odvolanie alebo dovolanie len so súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.

Okrem účastníkov konania môže odvolanie podať aj vedľajší účastník, opierajúc sa o § 93 ods. 4 OSP a § 201 OSP alebo o nové znenie § 93 ods. 6 OSP. Podľa § 201 OSP je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie bez zreteľa na stanovisko účastníka, popri ktorom v spore vystupuje, ba aj proti jeho vôli, za predpokladu, že preukáže, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Inak sa odvolanie odmietne. Z ustanovenia § 93 ods. 4 OSP naproti tomu vyplýva, že vedľajší účastník má v zásade v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, ktoré v súdnom konaní podporuje. Koná však iba sám za seba. Jeho postavenie nie je úplne rovnaké ako postavenie hlavného účastníka konania, pretože vedľajší účastník je vylúčený z procesných úkonov predstavujúcich dispozíciu s predmetom konania. Právna úprava obsiahnutá v Občianskom právnom poriadku je kogentnou úpravou a účastníci konania môžu v občianskom súdnom konaní robiť také úkony, ktoré im táto úprava dovoľuje.

Vzhľadom na to, že legitímácia vedľajšieho účastníka na odvolanie je vo všeobecnosti daná, ak sa ním podporovaný účastník nevzdal práva podať tento opravný prostriedok alebo ak s odvolaním vedľajšieho účastníka nevyjadril nesúhlas, je potrebné v prípade, ak podá odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa len vedľajší účastník, skúmať, či a aké stanovisko zaujal k tomuto odvolaniu účastník podporovaný vedľajším účastníkom. Pokiaľ tento účastník vyjadril v konaní svoju vôľu tým, že sa vzdal odvolania, nemôže ho podať ani vedľajší účastník. Ak sa účastník odvolania nevzdal, je súd v prípade, že odvolanie podal len vedľajší účastník, povinný vyzvať ním podporovaného účastníka na vyjadrenie, či dáva k tomuto odvolaniu súhlas. Ak účastník odmietne takýto súhlas vedľajšiemu účastníkovi udeliť, je odvolanie vedľajšieho účastníka neúčinné, čo má za následok, že odvolací súd odmietne jeho odvolanie ako podané osobou, ktorá na odvolanie nie je oprávnená (vid'. uznesenie Najvyššieho súdu z 30. apríla 2009 sp. zn. 1 Cdo 59/2009).

Uvedené stanovisko podporuje aj nové znenie ustanovenia § 93 ods. 6 OSP, účinné od 01. 01. 2015, a preto v preskúmvanej veci bola opatrovníčka odporcu odvolacím súdom vyzvaná, aby sa vyjadrila, či súhlasí s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. mája 2014 č.k. 17C/18/2014-143, rovnopis ktorého jej bol doručený Okresným súdom Nové Zámky dňa 10. 07. 2014. Zároveň bola upozornená, že jej písomné stanovisko - súhlas alebo nesúhlas - je nevyhnutné pre ďalší postup odvolacieho súdu pri rozhodovaní o podanom odvolaní vedľajšieho účastníka. Na výzvu odvolacieho súdu opatrovníčka odporcu písomným podaním zo dňa 16. 02. 2015 uviedla, že nesúhlasí s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že opatrovníčka odporcu písomným podaním, doručeným odvolaciemu súdu dňa 18. 02. 2015, vyjadrila nesúhlas s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu a vedľajší účastník vo svojom odvolaní nepreukázal, že by z právneho predpisu vyplýval

určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom, preto odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou odmietol (§ 218 ods. 1 písm. b/ OSP). Prihliadol pritom aj na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka v sporovom konaní je významne ovplyvnené vôľou účastníka, na strane ktorého vystupuje, pretože účastník je dominus litis.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako podané neoprávnenou osobou odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) OSP a nemohol sa už zaoberať dôvodmi odvolania a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 OSP analogicky v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože odmietnutie odvolania sa svojimi účinkami rovná zastaveniu konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.